

En Lluís Curós i Morató

**M'interessa tot quant és art.
Crec que mentre hi hagi vida i bellesa
ja és art.
Aquesta obra inaugurada l'he pagada
de la meva butxaca.**

No sempre l'home ha sabut donar importància a qui la tenia en realitat, ni sempre ha sabut fer justícia entre els seus contemporanis; per això diem que el bon historiador és el que parla d'uns temps pretèrits, moments en els quals ja han passat les possibles tendències partidistes. Hem vist al llarg de la història artística, homes que assoliren una fama en els seus temps, i que ara passen poc menys que ignorats; i en quants no ha passat el contrari!

La història, però, es cuidarà una vegada més de fer justícia i dir quins són els homes d'art que representaran el nostre segle.

A Olot, hi ha hagut i continua havent-hi homes de vàlua i d'altres que han sabut aprofitar la fama dels primers; un paisatge, actualitat d'uns moments, i uns tallers de sants, han servit per enllaminir i fer adeptes de l'art. És així que la munió d'aficionats és ben considerable entre els olotins, i a més d'aquests n'hi han de veritable solera.

Però avui ens ha portat a parlar d'un home poc conegut, la inauguració d'un monument fet per ell, durant aquestes passades Festes del Tura. És en Lluís Curós, escultor d'una sorprenent humilitat, que ha passat desapercebut durant llargues èpoques, ja que les necessitats li han fet perdre moltes hores en terrenys no artístics, però que asseguraven els seus més imprescindibles problemes econòmics.

L'hem visitat en el seu vell estudi del carrer Macar nau, d'aspecte més abans ruïnós, on crida l'atenció la quantitat de modelats en terracota de petit tamany.

La seva humil persona no és per fer-nos els tan acostumats exhibicionismes. Ens hem assegut i hem començat a parlar.

* Jo ja sóc un home gran, tinc 84 anys, però la meva afició a les Belles Arts és tan forta, o més, que quan era jove. A mi m'interessa tot quant és art: la pintura, la música, la poesia.

Dins el seu estudi hem vist llibres de poesia d'autors catalans. Té obert "El tomb de l'any", d'en Josep Carner.

* Disfruto en els Concerts de Música Clàssica: en Beethoven, en Bach, en Granados, quants grans homes!

Li hem parlat sobre l'Escola de Belles Arts d'Olot i de com veu l'actual ensenyança artística. En Curós és el seu etern deixeble, passant per l'Escola durant tres generacions.

* Jo he estat deixeble de l'avi Berga, d'en Devesa i Martí Casadevall. Hi van haver uns moments molt bons. D'aquesta Escola han sortit figures remarcables.

Crec que no es pot influir sobre la personalitat de l'alumne, se l'ha de deixar lliure, jamai insistir o ensenyar una forma concreta per resoldre un problema. Sóc partidari de que l'artista neix, ja que per més que se l'ensenyi, si no dóna de sí, no hi ha res a fer.

L'art no és copiar, cal tenir-ho molt en compte; l'artista posa quelcom d'ell a cada obra que fa. Jo no tinc

models, però tampoc les necessito massa; un cop es coneix la figura, es pot treballar sense. Així es té més amplitud i llibertat per representar-la i es pot idealitzar més que amb el model davant teu.

Fem un repàs a la història, em parla molt dels grecs i s'atura llarga estona amb els homes del Renaixement. Té la Summa Artis i em mostra uns Miquel Angel.

* Aquest home era un geni; ell va superar als autors clàssics. Aquests esclaus, i el Moisés! Quan vaig estar a Florència, em van commoure les seves obres. Donatello també era molt bo, i en Rodin, i tants d'altres. Dels espanyols, em quedo amb en Clarà.

Se'l nota un home molt més documentat del que sembla si hi tens una petita conversa. Ha fet viatges especialment per veure una obra d'art o un museu.

* Des de que han inaugurat el Museu Clarà, a Barcelona, hi he anat quatre vegades. El Museu esta bé perquè l'autor és bo, però li trobo massa d'obres; n'hi ha alguna que jo li treuria. Vaig visitar l'exposició antològica que aquest any van fer amb en Julio Antonio; era molt interessant.

Ens hem anat apropant als artistes d'avui. Li parlem de les noves tendències, del diferent concepte artístic.

* Jo sóc d'una altra època, però admiro als joves. Comprenc que no poden fer el mateix que nosaltres, sinó no existiria evolució. Admeto les noves manifestacions artístiques; jo crec que mentre hi hagi vida i bellesa, ja és art.

Li parlem d'en Miró, i de l'exposició que fa uns anys li van inaugurar a Barcelona.

* Sí, hi vaig anar, i més d'una tela em va plaure. Amb tot, prefereixo En Picasso; el veig més genial.

Tot i que el seu art segueix uns cànons clàssics, no se'ns ha mostrat en absolut un home tancat a les noves manifestacions. Ell procura una bellesa ritmàtica de línies i una expressió de les seves figures. La seva principal producció ha estat feta pels tallers de sants, i en algunes obres hi veiem un marcat segell de sentimentalisme i de devoció.

Està molt content del grup escultòric dedicat al Sr. Candi Agustí, que han aixecat en aquells jardins de davant l'Hotel Motsacopa.

* Llàstima que hagin apropat l'obra tant a la paret, i a aquell arbust que treu totalment la visió d'un costat. En principi, em van dir que la posarien enmig del llac, on hauria estat millor. Jo volia que l'haguessin feta de bronze, perquè és un material més noble i de més qualitat, però l'Ajuntament no va voler saber-hi res. Oh!, I sabeu que aquesta obra que s'ha inaugurat, l'he pagada de la meva butxaca? Tot va anar així: primer en vaig fer una de més petita, que l'Ajuntament em va pagar; però, ¿no us ha passat mai que una vegada feta una cosa, com una carta, per exemple, l'heu estripada, fent-la nova? Doncs a mi em passà amb l'escultura. Sempre s'hi veuen defectes, i vaig fer-ne una altra de bell nou, més grossa, i de la qual n'estic més content. Esperava que m'abonarien quant menys el que m'ha pujat de més, però, a veure, confio que algú me'n donarà quelcom. Estic, però, satisfet de que l'hagin posat.

Que significativa és aquesta bona fe d'en Curós! Tot quant podríem afegir seria innecessari. Gràcies, Curós, per la bona estona que ens heu fet passar.